

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Субота, 19 червня 1982 року • № 74 (3114). Ціна 2 коп.

20 ЧЕРВНЯ—ВИБОРИ
ДО МІСЦЕВИХ РАД
НАРОДНИХ
ДЕПУТАТІВ
І НАРОДНИХ СУДДІВ

Всі—на вибори!

Б У Т И

НА ПЕРЕДОВІЙ ЛІнії

Київ, 18 червня. (РАТАУ). Відбувся Пленум ЦК ЛКСМУ, на якому обговорено підсумки роботи XIX з'їзду ВЛКСМ і завдання республіканської комсомольської організації, що впливають з привітання ЦК КПРС XIX з'їзду ВЛКСМ, промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, рішень XIX з'їзду ВЛКСМ.

Перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко, який виступив з доповіддю, відзначив, що делегати з'їзду, вся молодь Радянської країни як бойову програму дій сприйняли привітання ЦК КПРС XIX з'їзду ВЛКСМ, яскраву, надихаючу промову товариша Л. І. Брежнєва, в яких дано високу і разом з тим вимогливу оцінку діяльності комсомолу, визначено його першорядні завдання, шляхи дальшого вдосконалення комуністичного виховання молоді. XIX з'їзд ВЛКСМ, що проходить у рік 60-річчя утворення СРСР, став переконливим підтвердженням інтернаціональної єдності радянської молоді, її вірності принципам ленінської національної політики КПРС.

Новий приплив енергії трудового ентузіазму викликали у юнаків і дівчат республіки рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, що схвалив розроблену з ініціативи товариша Л. І. Брежнєва Продовольчу програму СРСР.

Доповідач і промовці розповіли про роботу по пропаганді рішень з'їзду і травневого Пленуму, яку розгорнуто в комсомольських організаціях, навели багато фактів і прикладів, що свідчать про гаряче прагнення молоді України внести гідний вклад у виконання намічених партією планів. На заклик делегатів XIX з'їзду ВЛКСМ у Дніпропетровській, Івано-Франківській, Миколаївській, Харківській областях шириться змагання за виконання завдань трьох років п'ятиріччя до 60-річчя утворення СРСР. До цієї дати колективи Всеукраїнської ударної комсомольської будови — комплексу підприємств Харківської області по випуску трактора Т-150 зобов'язались достроково ввести в дію всі заплановані потужності та об'єкти соціально-побутового призначення. Комсомольські організації Ворошиловградщини виступили з ініціативою «Економії і бережливості — комсомольський облік, гласність і високі кінцеві результати». У Хмельницькій області широкого розмаху набуває рух «Сфері обслуговування і торгівлі — зразкову турботу, самовіддану працю молоді». Молоді кукурудзіводи Закарпаття трудяться під девізом «П'ятирічне завдання по виробництву зерна кукурудзи — за 4 роки!». Більше половини молодіжних виробничих формувань м. Києва взяли на озброєння передові форми організації праці. Серед об'єктів комсомольського шефства сьогодні майже 100 всеукраїнських, республіканських і обласних будов.

Справою честі комсомолу республіки, його передовою лінією, говорили доповідач і промовці, має стати найактивніша участь у здійсненні Продовольчої програми. У зв'язку з наближенням жнив слід на всіх ділянках живого конвеєра створити комсомольсько-молодіжні збирально-транспортні загони і ланки, живильні, комбайнові, автомобільні екіпажі, організувати між ними дієве соціалістичне змагання за високу якість роботи, досягнення найвищої продуктивності праці, скорочення строків збирання врожаю.

На Пленумі йшлося про шляхи масового залучення молоді до науково-технічної творчості, підвищення її результативності, про заходи по ефективному використанню матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів, вказувалося на необхідність виховання у юнаків і дівчат відповідальності за випуск високоякісної продукції.

Комсомольські організації, говорилося на Пленумі, повинні посилити роботу по формуванню у молоді марксистсько-ленінського світогляду, комуністичної переконаності, високих якостей патріотів-інтернаціоналістів. У цьому зв'язку підкреслювалась необхідність тісної єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання різних категорій молоді. Слід удосконалювати стиль роботи комітетів комсомолу, первинних комсомольських організацій.

Пленум прийняв Постанову і затвердив заходи ЦК ЛКСМУ спрямовані на дальше посилення комуністичного виховання молоді, підвищення трудової і громадської активності кожного комсомольця, кожної молоді людини.

В роботі Пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ.

По Кіровоградській міській виборчій дільниці № 137 балотував а с я токарем ремонтно-го цеху ремонтно-механічного заводу Укрремтресту, член КПРС Надія Байда. Її обрали депутатом міської Ради народних депутатів.

На знімку: Н. БАЙДА серед товаришів по роботі.

Фото В. ГРИБА.

ДОВІР'Я

ГОРДИСТЬ ЗА ДОЧКУ

У «Кіровоградській правді» за 2 червня надруковано список кандидатів у депутати обласної Ради народних депутатів. Є там і прізвище Людмили Криштопа, яка балотується по Перегонівському виборчому округу № 18 Головатівського району. Її, робітницю Перегонівського цукрового заводу, висунув колектив робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємства.

Для машиніста теплової Апатолія Яковича Шугаєва та його дружини Галини Антонівни — робітниць заводу — то велика радість: дочку народ обирає до органів управління державою. Це тільки наша Радянська Конституція дає право рядовій людині брати участь у загальнодержавних справах.

У сім'ї Шугаєвих троє дітей. Усі вони вибрали робітничі спеціальності: син — електровозник, старша дочка — кухар, молодша Людмила також вирішила не покидати рідного села — працює на цукрозаводі.

Колектив, у якому трудиться Люда Криштопа, працює дружно і злагоджено. Завжди справляється з поставленими завданнями.

— Люда наша енергійна, уважна до товаришів, у всьому любить порядок, — характеризує робітницю виконуюча обов'язки начальника зміни Т. І. Рибачко. — Саме тому колектив нашого цукрозаводу висунув її кандидатом у депутати обласної Ради народних депутатів.

М. ЧУБ.
Головатівський район.

Ніщо на світі не мінає безслідно. Усе: і зоряне переморгування, і трояндовий цвіт, і навіть людське життя мають свій початок і свій кінець, але ніщо не мінає безслідно. В якому класі це вчили? Скільки разів розповідав про те дітям сам? Ось уже п'ять років мінає його вчителювання, а дивись, тільки зараз, цієї миті

УРОК

ЗБЕРЕЖЕННЯ МАТЕРІЇ

своїм учням дає учитель фізики

сприйняв серцем нехитру істину: ніщо не мінає безслідно. І жоден прожитий день, жодна хвилинка.

Сидів на купі цегли перед новобудовою і думав: буде тут школа. Його школа їхня. Задзвенить у її світліх стінах веселий дзвінок, покличе до класів гамірливу дітвору.

Колись поведе він дітей до сільського музею і покаже невелику фотографію. На ній — перший післяреволюційний випуск учнів Високобайраківської школи. Підлітки у блаженних піджаках, із змирячим поглядом у майбутнє (у його, Олександра Ауліна, сьогоднішня). Згадає свою випускну фотографію і порівняючи, подумає, що й сам був отаким змирячим і школа була та ж сама. Вона стоїть і ніки (садибу поміщика Єремєєва Радянська влада перетворила в школу в 1922 році).

Може саме з того дня, коли обшарпаній і босій дитворі виділили найкращий у селі будинок, і зародилось у високобайраківчан шанобливе ставлення до школи вчителя, знань.

А може ця пошана до школи і вчителя прийшла із страшною звісткою, що їхню односельчанку Меланію Василівну Вітряченко

бандерівські бандити живою вкинули в колодязь тільки за те, що принесла на Західну Україну живе слово партії, тільки за те, що була вчителькою.

Уже навчаючись у старших класах, Олександр з радістю визначив, що хоче бути вчителем і ніким іншим. Може, тому, що, як і односельчани, ставився до цієї професії з повагою.

ВІСНЕ

А може, тому, що постійно справжнім прикладом доброти, відданості дітям була мати Євгенія Олексіївна Андрійченко. І коли мати раптом тяжко захворіла, твердо дав собі слово: продовжувати її справу у її школі.

Півроку мати лежала нерухомо, навіть говорити не могла, Олександр із багатьма доглядали її, як малу дитину. Одужала, а в школі повністю змінив її син, з дружиною — Валентиною Петрівною.

Аулін задумав будувати не школу — справжній палац. Іноді запитували його: «Навіщо тобі це — їздити, вибавати кошти на будматеріали?» Назіть дорікнули якимось кар'єристом, мовляв, ти Аулін, слави тобі хочеться. А Валентина, котрій за тими його клопотами зі школою доводилось і господарство доглядати, і двох дітей малих базити не дорікнула ні разу, бо була справжнім товаришем і знала, що це його, депутата Ауліна, обов'язок збудувати гарну школу. Обов'язок перед виборцями, обов'язок перед матір'ю, обов'язок перед її, Валентини, учнями, яким змушена пояснювати урок у старенькому напівтемному класі.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПОЗИЦІЯ

Все для людей

Оператора машинного доїння колгоспу «Росія» Ульяновського району Галину Григорівну Бершадську депутатом обирали чотири рази. Двічі до районної Ради народних депутатів і стільки ж до сільської. Нині її кандидатуру знову висунуто кандидатом у депутати сільської Ради. Така постійність виборців мабуть, не випадкова.

— У першу чергу її цінують за працю. Ось і зараз, погляньте, — показує рукою у напрямку празліній заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Петро Бригадир, — один із прапорів піднято на честь Галини Бершадської. Вона вже виконала піврічний план: за п'ять місяців надоїла 1590 кілограмів молока від корови.

Турбот у депутата вистачає. Доводиться займатися сімейними питаннями. Чи то благоустрій доріг у селі Йосипівці чи будівництво містків через річку, чи питання виробничого характеру, чи розгляд скарг — все вимагає негайного вирішення.

— Головне для мене як для депутата — робота з людьми, — вважає Галина. — Серед них я живу, з ними щодня зустрічаюся, працюю, розділяю радість і сум. Зразу було незвично: те не так і це не так, а мені кажуть односельці: «Ти депутат, добивайся, щоб виправили станозище». Хіба можна не виконати їхнього наказу? Це одночасно й наказ громадян Бершадської депутатів Бершадської.

Коли на сесії сільської Ради розглядаються питання тваринництва сільради А. В. Іспанюк перш за все звертається до Галини: чи не могла б вона підготувати виступ? Бо кому ж, як не їй, дорічці з десятирічним стажем, найкраще знати проблеми тваринників?

Завдяки її турботам побудований у колгоспі корівник на 800 голів, закінчується спорудження будинку тваринників, це вона турбується про раціональне згодовування кормів, вона вимагає негайно встановити гранулятор.

Молодий комуніст Г. Бершадська впевнено робить свою справу, вже вкотре доводить, що люди в ній не помилялись.

А. ВАСЬКОВ.

НАМ ДАНО ВЕЛИКЕ ПРАВО

В. ТЕРНАВСЬКИЙ,
робітник тресту «Кіро-
воградмашважбуд».

УРОК ЗБЕРЕЖЕННЯ МАТЕРІЇ

Л. КРАВЕЦЬ.
Кіровоградський район.

«Барвінок» іде до «Синюхи»

A black and white photograph of a young girl in a vest and patterned pants performing a dance move with her arms raised. A person in a striped shirt is seated in the background.

На знімку, в парку культури імені 50-річчя Жовтня технічна виставка Кіровоградці оглядають мотори сілгоспмашин, запасні частини до них, товари широкого вжитку, які виготовляють робітники ремонтно-механічного заводу Укрентресту; танцюють батько і син — Володимир і Юрій ЛОБУСІ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

**КОРМЦ-
ТУРБОТА
КОМСОМЛЬСЬКА!**

Над степом сонце за-
висає. Воно на мить при-
пинило свої мандри і
тихо привисає до
зеленого прямокутника.
Видно, цікавість розби-
рає: дивина яка — і не
неділя сьогодні, та й не
майдан чи сім'янка, а
людей скільки?! Усє се-

ВЕЛИКОТРОЯНСЬКІ БУДНІ—СВЯТА

Тон у всьому задає кормодобувний комсомольсько-молодіжний колектив. До нього входять чотири механізатори. Василь Захарчук та Микола Пейчев працюють на косарках КС-21.

Уже закончился за-

У цьому році колгосп планує заготовити 560 тонн соковитих кормів, 700 — грубої 5600 —

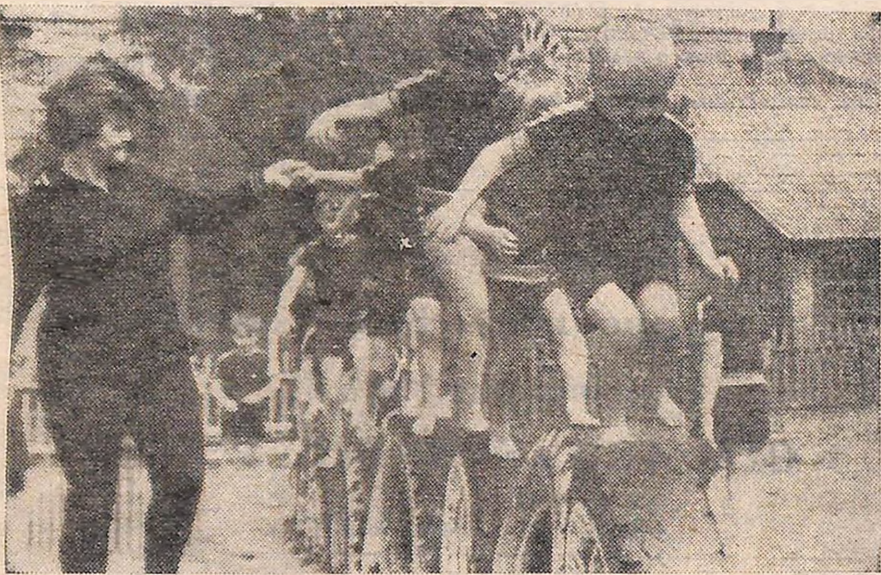
Дзвенить коса, шурха-
ють ножи жатки, лиса
над степом пісня жайво-
ропка. Потім все це зли-
вається з веселим моло-
дечим сміхом і створює
загальну мелодію праці.

В. АФАНАСІЄНКО
Ульяновський

НАШЕ МАЙБУТНЄ

ЧЕМПІОНИ З ДИТСАДКА

Депутати Іванівської сільської Ради народних депутатів ухвалили: правління колгоспу, комітет профспілки господарства мають постійно дбати про зміцнення здоров'я дітей, які виховуються в колгоспному дитячому садку. Там мають розвиватись фізкультура і спорт, бо це — джерело багаторості і здоров'я...

КОЛИ значківців ГПО села Іванівки Долішнього району запитали, як вони готуються до спартакіадних поєдинків, вони передусім згадали свого громадського фізорга завідувачу дитячим садком колгоспу «Шлях до комунізму» Людмилу Корнєву.

Комбайнер Микола Ткаченко, виступаючи на першості обласної «Колоса» з багатоборства ГПО, теж говорив про неї:

— У Людмилі Вікторівні кілька посад комсомольський пропагандист, голова профкому колгоспу, і в дитсадку в неї турбот чимало. Але завжди знаходить час, щоб прийти на стадіон. І там, механізаторам, теж дуже зайнятим, якось незручно не з'явитись на тренування. Оце взяла Корнєва двохтварну ділянку цукрових буряків, щоб допомогти колгоспникам, у вихідні спілила в поле. Та всеодно не порушила графіка роботи групи ГПО. Повернулася зі степу — і в клуб любителів бігу. У тирі вона теж перша, навіть хлопці-призовники придивляються, як це вона завжди вибиває по 90—95 очок зі ста можливих.

Про спортивні досягнення молоді комуністки в області знають давно. Вона не раз займала призові місця на обласних фіналах першості країни з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди», на обласній спартакіаді сільських Рад, вона — лідер збірної обласної «Колоса».

ВСЕ Ж найбільше часу віддає Людмила Вікторівна малюкам і з колгоспного дитсадку. Фізичне загартовування хлопчиків і дівчаток — теж одна із складових виховного процесу, що еразково тут налагоджений.

Щодня в дитсадку — фіззарядка. Проводять її вихователі, які теж трену-

ються разом із Людмилією Вікторівною в групі ГПО. За спеціальним графіком — заняття на колгоспному стадіоні, на майданчиках, що обладнали комсомольці села біля дитсадку: малюки бігають за м'ячем, віджимаються на гімнастичних драбинах, беруть участь у грі «Прудкі, завзяті, швидкі», яку придумала сама Людмила Вікторівна. А ще — «Веселі стартини». Тут уже своєрідне змагання між віковими групами вихованців дитсадку, виховання колективізму. Хлопчики і дівчатка виручають один одного, щоб перемогти всією групою.

Ідуть вони в дендропарк.

— Зараз буде моціон... — Не моціон, а повітряні заняття...

Біжать під розкритими кленового віття, мчать трав'янистою стежкою. А Людмила Вікторівна подає команди:

— Слідкуйте за ритмом дихання. Краще прищипте руками. Раз, два, три, чотири. Раз, два...

Зупиняються на галявині для чергової розминки. Невдовзі збираються на березі невеличкого озера. Сидять на спеціальну кладку.

— Неграку! Ти перший. Будемо вилити не боїться води. А потім уже пропливеш трішки.

І Людмила Вікторівна розповідає про таємничі стилі «кроль», показує, як треба триматися на воді, як слід працювати руками, ногами.

За кожним із малюків стежать вихователі. А Корнєва продовжує урок.

Повернувшись у дитсадок, Людмила Вікторівна наказує їм: — По телевізору теж будуть увечері показувати, як швидко навчитися плавати. То нагадайте своїм татусям — хай вони подивляться, послухають. І вам потім покажуть, коли в неділю підете до річки купатися.

Найбільш популярні в Іванівці змагання «Гато, мамо і я — спортивна сім'я». Тут теж приклад показала сама Корнєва, яка вийшла на старт разом із чоловіком — керуючим відділом колгоспу Валерієм Корнєвим, з донькою і сином. А потім сім'я Корнєвих поїхала на районні змагання. І там отримала спеціальний приз...

ПРИХОДИТЬ вона на комсомольські збори, на яких їде розмова про

організацію спортивно-масової роботи в комсомольсько-молодіжних бригадах, на всіх виробничих ділянках господарства. Колеорги кажуть: — Якщо в школі хтось із нас не вступив до спортивної секції, тоді вже у виробничому колективі важче визначитись. — І не буде толку, коли кожному нагадувати, щоб прийшов на тренування чи взяв участь в спартакіадних турнірах. Корнєва згодна: у школі треба залучати учнів до занять спортом. Та все ж зауважує:

— Слід починати з дитячого садка. І додає: — Ми в своєму дитсадку навчимо плавати цього року всіх хлопчиків і дівчаток старшого віку. То хай же кожен з нас зробить щось подібне — навчить свого маленького сина добре стрибати, підніматись на перекладині, кидати м'ячик.

ДЕПУТАТИ сільради запитали: чи не хворіють діти в дитячому садку? Людмила Вікторівна відповіла: — Так, діти хворіють, але це не хворіють, це вони переохолодилися, пережарилися, переїли. І наші мамі не беруть в цьому році лікарняних, щоб за ними дивитись.

І розповіла лікарям, як діти загартовують себе на спортивних майданчиках, на воді, просто в поході в дендропарк, де вони збирають квіти.

Лікарі, депутати сільради дійшли висновку: все робиться правильно. Так би в кожному дитячому садку!

І для Людмили Вікторівни така похвала значить більше, ніж будь-яка спортивна нагорода. Бо ростуть справжні чемпіони — з дитячого садка.

М. КРОКУН.

На знімках: Л. В. Корнєва проводить заняття з початкової фізпідготовки з вихованцями дитячого садка.

Фото В. РУДЕНКА.

В АМ ДОВОДИЛОСЯ стояти у черзі до лікувального кабінету стоматологічної поліклініки. Якщо ні, то ви щасливіще. Якщо так, то пригадайте, як до полегшення (наразі прийшла ваша черга) домішується мимовільне побоювання — а раптом зараз буде боляче! Ви, зіщулюючись, сидите у кріслі і насторожено дивитесь на лікаря — чи ж можна йому довірити лі-

думки й почуття випускниці Кіровоградського медичного училища імені Є. О. Мухіна Світлани Александрової.

Ми разом мандрували у часі. Світлана згадувала роки навчання в училищі. Для неї тут багато чого було вперше. Перше заняття по спеціальності, перша практика, перша серйозна випробувальна...

— Під час останньої практики в Знаменській

ЗАВТРА — ДЕНЬ
МЕДИЧНОГО
ПРАЦІВНИКА

Візьму твій біль

кувати азші дорожочні зуби? А той раптом усміхався і говорив:

— Голову, будь ласка, позице! Відкривайте рот...

Певно, це теж талант — уміти так сказати. А Валентина Пазлівна Корнєва, лікар лікувального відділення Кіровоградської стоматологічної поліклініки (бо дуже ймовірно, що саме до неї ви потрапили на прийом) дуже обережно (у цій обережності проглядає віртуозність) ахлює час бормашину...

— Від холодного буває боляче?

— Ні, але неприємно...

Гудіння бормашини, кілька гірких (що поробиш!) секунд — і ви почуваетесь новою людиною, яка не знає, що таке зубний біль.

— Ви любите свою роботу?

Моє запитання засміє Валентину Пазлівну знаннями. Певно, не часто хворі запитували її про це, відколи прийшла працювати до стоматологічної поліклініки після закінчення Дніпропетровського медінституту.

— Дуже люблю, — впевнено одказує вона.

З 1968 року беззмінно працює В. П. Корнєва у міській стоматологічній поліклініці. Її позаякуют колеги. Вже багато років підряд її обирають головою місцевого профспілки. Лікарка користується авторитетом у хворих...

ПІСЛЯ ЗНАЙОМСТВА з Валентиною Пазлівною мені було легко зрозуміти

центральної районної лікарні, — розповідає Світлана, — я особливо гостро відчувала, яка величезна відповідальність лежить на нас. Ми вперше працювали самостійно. І коли я побачила за якийсь час, що матері охоче довіряють мені своїх дітей для процедур, це було щось надзвичайне... Пригадую, коли ще навчалася в школі, мені до рук потрапила книга Бориса Пільового «Полістик про справжню людину». Трохи згодом побачила однойменний фільм. Назавжди занарбувався в мої пам'яті вдалий погляд льотчика, звернений до медичної сестри.

Хоч як жаль і Світлані, і її подругам Ларисі Журавльовій та Лілі Колесник розлучитися з рідним училищем, з улюбленими викладачами В. П. Ардєлян, Т. Л. Іващук, Ю. Т. Ісаєвою та багатьма іншими, але дорослість владно кличе їх. Власне, вони весь час ішли до неї, як до розуміння свого високого призначення на цій землі — забирати у людей їхній біль, полегшувати їхні страждання. І, мабуть, найголовніше на цьому шляху — не зникнути до того людського болю, не збайдужити. Сприймати чуже страждання як власне. Повертати людям здоров'я, хороший настрій, працездатність. Так, як це робить протягом багатьох років В. П. Корнєва і тисячі її колег — радянських лікарів, вчених, медичних сестер.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

РЯДОВІ АРМІЇ ЗДОРОВ'Я

Коментар завідувачого відділом робітничої та сільської молоді Кіровоградського обкому комсомолу В. КАРПЕНКА.

Охорона здоров'я людей — одне з найважливіших соціальних завдань Радянської держави, першої країни в світі, яка гарантувала кожному своєму громадянину право на охорону здоров'я. Комуністична партія і Радянський уряд роблять усе необхідне для вдосконалення системи охорони здоров'я.

Але сила радянської служби здоров'я не тільки в тому, що держава виділяє на розвиток мережі лікарських закладів, медичної науки, підготовку кадрів великі кошти. Славу та визнання радянській медицині принесли люди.

Всі зусилля віддають лікарі, сестри, акушерки, фельдшери для зміцнення здоров'я населення. Радянські люди знають, що медики завжди приймуть їх на допомогу.

Давно вирішила присвятити своє життя благородній професії лікарки Світлана Здола. І ось її мрія збулася — після закінчення вузу вона працює в першому медичному об'єднанні міста. Тільки теплі слова можна почути про неї. Хороший організатор, щира людина, відмінний лікар. Світлана завоювала визнання серед старших колег і авторитет серед ровесників. Уже кілька років підряд комсомольці лікарні обирають її секретарем комсомольської організації.

Майже тисяча молодих лікарів працює в нашій області, і всі вони з честю виконують свій обов'язок. В містах і селах, дитячих садках, школах, на заводах і фабриках в день професійного свята людям в білих халатах підносять квіти, їм шлють телеграми, листи зі словами подяки, побажанням нових успіхів у їхній нелегкій і благородній праці. Серед тих, хто заслужив таке визнання — і медичні сестри Н. Овсєнєцька, В. Демченко, педіатр В. Савченко з обласної дитячої лікарні, хірург, секретар комсомольської організації 4-ої лікарні м. Кіровограда О. Тоніглас, лікарі з Олександрії В. Рула і О. Бунька та багато інших, ним може гордитися обласна комсомольська організація.

Своє професійне свято в рін 60-річчя СРСР велика армія медичних працівників області відзначає новими успіхами в справі вдосконалення медичної допомоги радянським людям. Все для людини, для її добра — це непохитний закон, головна риса соціалістичного способу життя.

ХАЙ МУЗИКА

ЗВУЧИТЬ

Минуло 100 років з дня народження видатного українського композитора, хорового диригента й педагога К. Г. Стеценка. З цієї нагоди в залі обласної філармонії відбувся великий концерт. Звітувала народна самодіяльна ерзково-показова капела Кіровоградського міського Палацу культури імені Компанійця.

У першому відділенні концерту прозвучали твори К. Стеценка на слова Лесі Українки «Дивлюсь я на ясний зорі»; Тараса Шевченка — «Плавай, плавай, лебедонько»; П. Грабовського — «Сон»; О. Олеся — «Радійте, співайте!»; народні пісні «Щедрий весілля», «Павочка ходить», «Ой у полі дві тополі», «Чуєш, брате мій» в обробці композитора.

Висока емоційність і глибокий ліризм цих творів, характерні для творчості К. Г. Стеценка згадали, знайшли палкий відгук у серцях присутніх. Бурхливі оплески і квіти були нагородою самодіяльним артистам.

У другому відділенні концерту капела виконала твори, що по праву входять до скарбниці досягнень світової культури. Серед них пісні А. Кошиця (слова народні) «На вулиці скрипка грає», твори Ганса Лео Гасслера (російський текст С. Гінзберг) «Гальярда», М. Пескова (слова Л. Ніконової) — «Балада про солдата», Нокадо Іосінао (слова Угімура Наря) — «По вулицях, під снігом» та інші. Всі вони мали великий успіх у слухачів.

Від імені присутніх у залі начальник обласного управління культури М. І. Сиченко подякував самодіяльним митцям за хвилюючі високої насолоди, подаровані слухачам.

Н. ЗІБАРОВСЬКА.
м. Кіровоград.

ЗАШУМИТЬ АЛЕЯ ВИПУСКНИКІВ

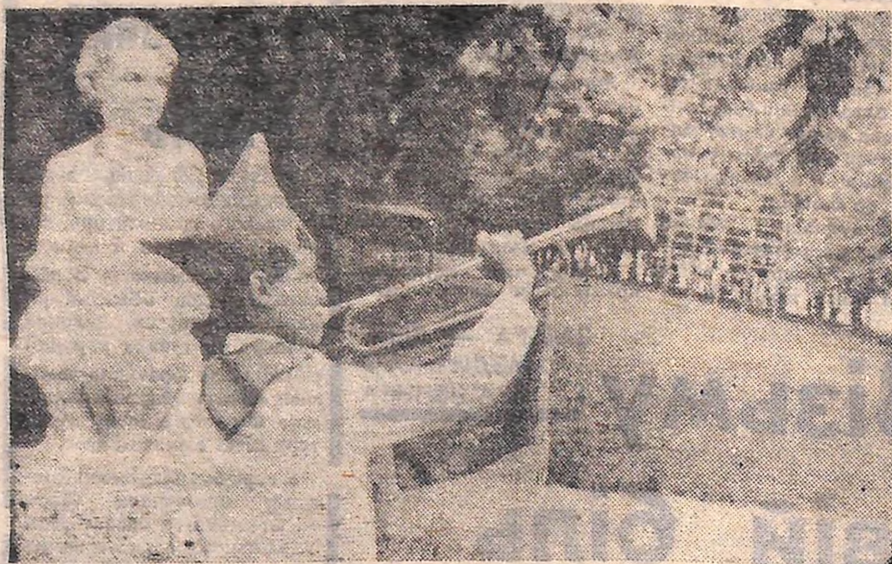
Ми — а десятому, нашій школі теж десять. За ці роки тут виробилась традиція: кожний випускний клас залишає десятирічці після себе щось пам'ятне. Ми, комсомольці 10 «Б» теж вирішили не порушити її. Думка посадити алею випускників недовго залишалася лише бажанням — скоро біля школи появились молоденькі берізки, липи, акції, горіхи. Тридцять п'ять учнів — тридцять п'ять дерев. Ми садили їх разом із нашим першим другом і порадником класним керівником Раїсою Федорівною Полтавець.

Минули роки. Роз'їдмося ми по всій країні, але завжди про нас буде нагадувати «Алея випускників 1982-го».

А ще хотілося б, щоб наше починання підтримали наші ровесники і випускники наступних років усієї області. Щоб біля кожної школи зеленіли такі алеї.

О. ЖУРАВСЬКА,
учениця 10 «Б» класу
СШ № 10.

м. Світловодськ.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

Сурми кличуть

Знову, як і шороку, наповнився дитячим шепотом, піснями і музикою розложистий гай понад Сугоклівським ставом, що на околиці обласного центру. Юний сурмач Юра Соловйов подав сигнал до збору дружини з нагоди відкриття піонерського табору «Орлятко» обкому профспілки працівників держторгівлі і споживчої кооперації. Понад 270 школярів зібралися сюди в першу зміну для активного відпочинку. Так, саме активного. Перші знайомства дітей з різних кутків області відбувалися на спортивних майданчиках під час веселих стартів, конкурсу строю і пісні, змагань на спортзнімних снарядах тощо.

Ось кілька піонерів підбігли до дівчинки, яка трохи схилена, переходячи спортивну колоду.

— Ти не забула? Як тебе звуть?

— Усе гаразд, — відповідає дівчинка. — Телес звуть. А вас як?

І вже як давні знайомі гуртом біжать до ставу.

Там інструктор по плаванню В. М. Бай і фізкультурний керівник Л. М. Кова-

льова знайомлять дітей з основами водного спорту, навчають їх плавати, пірнати, стрибати в воду з кладки-трампліна.

У іншому кутку табору звучить сурма п'ятого загону. Керівник фізкультури В. Л. Соснін, піонервожата В. А. Самарська і вихователька О. Б. Струкова збирають загін для репетиції майбутнього турнірського походу. Володимир Леонідович показує, як користуватися компасом, розповідає, як визначити сторони світу за небесними світилами та іншими природними ознаками.

Вирішили. Перший орієнтир — річка Сугоклія. Потім лісова галява і густі хащі. Завдання кожного — визначити напрям строю за азимутом. Показує на тридцять кроків. А

згодом будуть багатокілометрові переходи: до сусідніх піонерських таборів, до підшефного радгоспу «Зоря» (тут допоможуть городним і садовим бригадам).

Багато цікавих подій відбувається в кожному з дев'яти загонів дружини. Про основні з них розповість стінна газета. Її готують до випуску Оля Андрущенко, Тариса Малай і Саша Платков разом зі старшою піонервожатою С. В. Ткач.

«Сурми кличуть» — так називали піонери стінку своєї дружини. Символічна назва. В ній і бурхливе життя піонерського табору, і цілеспрямованість життєвого поклику — бути готовим до світлич зв'язу в ім'я прийдешнього.

Фоторепортаж В. РУДЕНКА.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ТЕХНІКУМ ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

на денне та вечірнє навчання.

Технікум готує на базі восьмирічної і середньої школи:

техніків-технологів по ковальсько-штампувальному виробництву, по обробці металів різанням, по інструментальному виробництву,

техніків-механіків по металообробних верстатах і автоматичних лініях.

Вечірнє навчання тільки на базі середньої школи. Без вступних екзаменів

на основі конкурсу документів про освіту приймають осіб, що закінчили восьмирічну і середню школу, середнє профтехучилище з оцінками «4» і «5» на всі спеціальності денного й вечірнього навчання.

Всі інші вступники скла-

дають усний екзамен з математики, крім того, особи з восьмирічною освітою пишуть диктант, а особи із середньою — твір.

Вступні екзамени за бажанням вступника можна скласти російською або українською мовами.

Екзамени на денне навчання — з 1 по 20 серпня на базі восьмирічної школи, з 1 по 21 серпня — на базі середньої школи.

На вечірнє навчання з 1 липня по 20 листопада, по-токами.

Початок занять на денному відділенні — 1 вересня, на вечірньому — 1 грудня.

Стипендія — 30 крб. на місяць, інгородні забезпечують гуртожитком.

Вступники подають заяву

на ім'я директора технікуму.

До заяви необхідно додати:

документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки 3×4 см, витяг з трудової книжки для тих, хто має стаж практичної роботи, а також вступникам на вечірнє відділення. Паспорт, військовий квиток, приписне свідоцтво подаються особисто.

Прийом документів з 1 червня.

Приймальна комісія працює щодня, крім неділі, з 10 до 18 години.

Адреса технікуму: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 6. Тел. 7-04-61. 7-26-11, 7-03-81.

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. 55.

Олександрійське міське середнє професійно-технічне

училище № 7

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1982—1983 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

зі строком навчання 3 роки по спеціальностям:

столяр-паркетник;

монтажник сталевих та залізобетонних конструкцій — муляр;

облицювальник — плитковик, штукатур;

малар;

електрогазоварник;

автослюсар-шофер;

автокранівник;

електромонтажник;

слюсар по ремонту та налагоді контрольно-вимірвальних приладів.

Приймають юнаків та дівчат з освітою до 8 класів. Випускникам СПТУ видаються документи про закінчення середньої школи й присвоюється розряд.

Зі строком навчання 1 рік:

облицювальник-плитковик, мозаїст.

Група комплектується з осіб, які закінчили 10 класів.

Учні одержують стипендію 78 карбованців на місяць та 50 процентів заробітку під час виробничої практики.

Під час виробничої практики учні одержують 50 процентів заробітку.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Випускників, які закінчили училище з відзнакою,

приймають до вищих навчальних закладів без вступних екзаменів.

В училищі є спеціалізована група з футболу, працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності.

Початок навчання — 1 вересня.

Вступники повинні подати такі документи:

заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, шість фотокартки 3×4 см, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса училища:

м. Олександрія, вул. Нагорна, 104. Ухати, автобусом «А» до зупинки «МПУ № 7». Телефон 2-01-74.

Дирекція.

Зам. 35.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ОДЕРЖАТИ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ І СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД, ВСТУПАЙТЕ ДО БОБРИНЕЦЬКОГО СЕРЕДНЬОГО СІЛЬСЬКОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО УЧИЛИЩА № 2.

Училище готує: трактористів-машиністів (строк навчання 3 роки, учні одержують середню освіту, оволодівають професією слюсаря-ремонтника та водія автомашини); трактористів-машиністів III класу (строк навчання 1 рік); трактористів-машиністів (строк навчання — 8 місяців).

До училища приймають юнаків та дівчат, що мають освіту 8—10 класів.

Для вступу необхідно подати документ про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання, три фотокартки 3×4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Учні, які навчатимуться три роки та один рік,

забезпечують триразовим харчуванням, гуртожитком, спеодягом, стипендією, підручниками.

Учні, які навчатимуться 8 місяців, одержують стипендію 96 крб. на місяць, їх забезпечують гуртожитком, підручниками.

Випускникам училища надаватимуться переваги при вступі до інституту.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Бобринець, вул. Дмитрова, 1.

Дирекція.

Зам. 62.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу редакційно-видавничого сектору — 2-46-87; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БК 02240.

Індено 61103.

Обсяг 0,5 друч. арн.

Зам. № 301.

Тираж 51300.